

சங்ககால நெய்தல் திணையில் மீன் பிடி தொழில்

ம. ரம்யா ^{அ. *}, பக்தவத்சல பாரதி ^அ

^அ புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி, இந்தியா

Fishing in Neithal Thinai during the Sangam Age

M. Ramya ^{a, *}, Bhaktavatsala Bharati ^a

^a Pondicherry institute of linguistics and centre, Pondicherry, India

* Corresponding Author:
ramyam@gmail.com

Received : 03-07-2020
Accepted : 08-09-2020

ABSTRACT

The land where the sea also belongs to the sea is called Neithal land. Tolkappiyam calls it 'Perumanal Ulagam'. The largest resource here is the ocean. Fishing is one of the oldest occupations in the world. It is described by anthropologists as an industry that developed in tandem with human civilization. That is, at the time of man's creation, along with the fruits and fruits available in the forests and mountains, he also caught fishes in the water bodies and made them food. In course of time, he took up fishing in the sea to meet his food needs. Accordingly, the main occupations of the Neithal community are fishing and fishing implements.

Keywords: Neithal land, Sangam Age, Thinai, human civilization

முன்னுரை

கடலும் கடலைச் சார்ந்த இடம் நெய்தல் நிலமாகும். தொல்காப்பியம் இதனைப் 'பெருமணல் உலகம்' என்கிறது. இங்குள்ள வளங்களில் மிகப் பெரியது கடல்வளமே. உலகின் பழம் பெரும் தொழில் முறைகளில் மீன்பிடித் தொழில் முதன்மையான ஒன்று. இது மனித நாகரிகத்தோடு இணைந்து வளர்ந்த தொழில் முறையாக மானிடவியலாளர்களால் விவரிக்கப்படுகின்றது. அதாவது மனிதன் தோன்றிய காலத்தில் காடுகளிலும், மலைகளிலும் கிடைத்த காய் கனிகளுடன் ஆங்காங்கே காணப்பட்ட நீர்நிலைகளில் மீன்களையும் பிடித்து உணவாக்கிக் கொண்டான். காலப்போக்கில் கடலிலும் தன்னுடைய உணவுக்கான தேவையை நிறைவு செய்ய மீன்பிடித்தலை மேற்கொண்டு வந்தான். அவ்வகையில் நெய்தல் சமூகத்தாரின் பிரதான தொழில்கள் மீன்பிடித்தலையும், மீன் பிடி தொழில் கருவிகளையும் சங்க அகப்படல்களின் வழி இக்கட்டுரை ஆராயப்படுகின்றது.

மீன்பிடிக்க கருவிகள்

பரதவர்கள் திமில், அம்பி, வலை, எறிவளி, தூண்டில் போன்ற மீன்பிடி கருவிகளைப் பயன்படுத்திச் சுறாமீன், அயிலைமீன் முதலான மீன்களைப் பிடித்தார்கள். தொழிலில் நாவாயையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தமிழர்கள் தோணி, ஓடம், படகு, புணை, மிதவை, தெப்பம் போன்றவற்றைச் சிறிய நீர்நிலைகளைக் கடக்கப் பயன்படுத்தினர். கலம், வங்கம்,

நாவாய் முதலியவை அளவில் பெரியவை என்பதால் அவற்றைக் கொண்டு தமிழர்கள் கடல் பயணம் மேற்கொண்டனர் (Kandasamy, 2009).

அம்பி

எடை குறைந்த பெரிய மரங்களின் உட்பகுதியைக் குடைந்து எடுத்துவிட்டுத் தோணியாகப் பயன்படுத்தினர். உட்பகுதி தோண்டப்பட்டது என்பதால் அது தோணி எனப்பட்டது. இத்தோணியே சங்க காலத்தில் அம்பி என்றும் வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. இத்தோணி குறித்த பதிவாக நற்றினை பாடல்கள் வருமாறு:

“பாரத்துறைப் புணரி அலைத்தலிற் புடைகொண்டு
முத்துவினை போகிய முரிவாய் அம்பி,
ஞாழலோடு கெழீஇய புன்னையயங் கொழு நிழல்
முழுவு முதற் பிணிக்கும்” (நற்.315:2-8)

“எல்லி அன்ன இருள்நிறப் புன்னை
நல்லரை முழுமுதல் அவ்வயின் தொடுத்த
தூங்கல் அம்பித் தூவலஞ் சேர்பின்” (நற். 354:5-7)

இப்பாடல் வரிகள் கடற்கரையொட்டிய துறையில் கடல் நீரில் அலைகளால் தோணிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி உடைந்துவிடும். அவ்வாறு உடைந்து தொழில் செய்ய உதவாமல் போன முரிந்த வாயையுடைய தோணியைப் புன்னை மரத்தின் கீழ்க் கட்டி வைத்திருந்தனர் என்பதனை விளக்கியதன் வழி சங்ககால நெய்தல் நில மக்கள் தோணியைப் பயன்படுத்தினர் என்பது சான்றாகிறது.

திமில்

திமில் என்பது சங்க காலத்தமிழர் பயன்படுத்திய கடல் நீர் கலங்களுள் ஒன்றாகும். இதை பரதவர் மீன் பிடிப்பதற்காகவும் முத்துக் குளிப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தினர். இக்கலத்தை ஓட்டியவர்கள் திமிலர்கள். இத்திமிலை ஆற்று வெள்ளத்திலும் பயன்படுத்தினர்.

திமிலர் மீன் பிடிக்கவும், முத்துக் குளிக்கவும் பயன்படுத்திய கடல் மிதவைக்குப் பெயர் திமில். உப்பு வணிகர்கள் ஆற்று வழியாக உள்நாட்டுப் பகுதிகளுக்குச் சென்று உப்பை விற்றுவிட்டு நெல்லை வாங்கிவரப் பயன்படுத்திய நீர்மிதவை பஃறி. பஃறியை இக்காலத்தில் கட்டுமரம் என்பர். இவ்வாறு சங்க காலத்தில் திமிலை பயன்படுத்தியதற்கான சான்றாக, குறுந்தொகையின் 123-வது பாடல் அமைந்துள்ளது.

“இருள்திணித் தன்ன ஈர்ந்ததண் கொழுநிழல்
நிலவுக்குவித் தன்ன வெண்மணல் ஒருசிறை,
கருங்கோட்டுப் புன்னைப் பூம்பொழில் புலம்ப,
இன்னும் வாரார்; வருஉழ்
பல்மீன் வேட்டத்து என்னையர் திமிலே” (குறுந். 123)

வெண்மணற் குன்றினை அழகுற எடுத்துரைத்துத் தலைவி தனிமையில் நின்று திமிலேறி மீன்பிடிக்கச் சென்ற எந்தலைவர் இன்னும் வரவில்லை ஆனால், மீன் வேண்டிச் சென்ற என் தமையன் போன்றோர் வந்து விட்டனர் எனப் புலம்புவதாக அமைந்த இப்பாடலில் திமிலைப் பயன்படுத்தி மீன் வேட்டைக்குச் சென்றது புலனாகின்றது.

வலை மற்றும் கயிற்றின் பயன்பாடு

பரதவர்கள் அதிகாலையில் எழுந்து தங்கள் திமில்களில் காலச் சூழலுக்கும், கடலுக்கும் ஏற்ற வகையில் வலைகளை நிரப்பிக் கொண்டு கடலில் மீன்பிடிக்கச் செல்வர். இத்தொழில் முறைக்கு ஏற்றாற் போல் அன்றைய மக்கள் வலை அமைப்பினை எவ்வாறு வடிவமைத்துப் பயன்படுத்தினர் என்பதனை நற்றிணையின் 74-வது பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

“வடிக்கதிர் திரித்த வன்ஞாண் பெருவலை” (நற். 74:1)

செம்மையாகச் செய்யப்பெற்ற வலிமையான கயிற்றால் பின்னிய பெரிய வலையை, இடிபோல் முழங்குகின்ற அலைகள் கடலில் இடும் பொருட்டாகத் தோணியைப் பிணித்துப் பரதவர் செலுத்துவர் என்பதனையே இவ்வரி நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது.

தூண்டில்

“சூழ்கழி மருங்கின் நாண்இரை கொளீஇச்” (ஐங். 111.2)

இவ்வரியில் நாண் என்பது தூண்டில் கயிற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. ஐங்குறுநூற்றின் இப்பாடல் உப்பங்கழியில் பாணன் தூண்டில் கயிற்றில் சிறிய மீனை இரையாகக் கோர்த்துச் சினையுள்ள பெரிய மீனைப் பிடிப்பர் என்பதனைச் சுட்டுகின்றது.

மீன்பிடித் தொழில்

பரதவர்கள் வலைவீசியும், எறிஉளி எறிந்தும், குத்தியும் மீன்பிடித்த செய்திகளைக் குறுந்தொயின் இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

“கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்வாய் எறிஉளி

முகம்பட மடுத்த முளிவெதிர் நோன்காழ்

தாங்குஅரு நீர்ச்சுரத்து எறிந்து வாங்குவிசைக்

கொடுந்திமிற் பரதவர் கோட்டுமீன் எறிய,

நெடுங்கரை இருந்த குறுங்கால் அன்னத்து

வெண்தோடு இரியும் வீததை கானம்” (குறுந். 304)

எனும் குறுந்தொகைப் பாடல் பரதவர்கள் கோட்டு மீன், சுறாமீன் போன்ற மீன்களை எறிஉளி எறிந்து குத்திப்பிடித்தனர். இதுமட்டுமின்றி நீண்ட மூங்கில்கோலின் நுனியில் கூர்மையான உளியைப் பொருத்தி அம்பை வைத்துக் கொண்டு பெரிய மீன்களைக் குறிபார்த்து வேகமாக எறிந்தும் குத்திப்பிடித்துள்ளனர்.

“குருஉத்திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கர்ப்

பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்” (அகம். 10:9-10)

பழைய படகுகளைச் சரிசெய்து கொண்டு புதிய வலையால் கடலில் கொம்புடைய மீன்களைப் பிடித்து வந்துள்ளனர். இதே போன்று இரவிலும் மீன் வேட்டைக்குச் சென்றுள்ளனர் சான்றுகள் உள்ளதை காணமுடிகின்றது.

“கொண்டல் இரவில் இருங்கடல் மடுத்த

கொழுமீன்கொள்பவர் இருள்நீங்கு ஒண்சுடர்” (அகம்.100:6-7)

இரவில் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் பரதவர் வெளிச்சத்திற்காகப் படகில் விளக்குகளை ஏற்றிவைத்துதுச் சென்றுள்ளனர் என்பதை இவ்வரிகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

“குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம்பரதவர்

எறிஉளி பொருத ஏழுறு பெருமீன்” (அகம். 210:1-2)

எனும் அகநானூற்றின் இவ்வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

இரவில் மீன்பிடிக்கச் செல்லுதல்

நெய்தல் நில மக்கள் தங்களின் அடிப்படைத் தொழிலான மீன்பிடித் தொழிலுக்கு திமில், வலை, தூண்டில் எனப் பலவற்றைப் பயன்படுத்தியிருப்பினும் இரவில் தொழிலுக்குச் செல்வதற்கு ஏற்றாற்போல் விளக்கினை வடிவமைத்து அதன் உதவியால் இரவில் மீன் வேட்டைக்குச் சென்றுள்ளனர். மேலும் தங்கள் வீட்டின் ஆண்கள் இரவில் சென்று திரும்புவதை அன்றைய மகளிர் படகில் ஏற்றப்பட்டு வரும் விளக்கின் ஒளியை வைத்துக் கணக்கிடுவர் என்பதனை விளக்கும் சான்றாக இப்பாடல் வரிகள் அமைந்துள்ளன.

“மீன்நெய் அட்டிக் கிளிஞ்சில் பொத்திய

சிறுதீ விளக்கில் துஞ்சும் நறுமலர்ப்” (நற். 175)

“மீன்நிணம் தொகுத்த ஊன்நெய் ஒண்சுடர்” (நற். 215)

“கங்குல் மாட்டிய கனைகதிர் ஒண்சுடர்” (நற். 219)

“திண்திமில் விளக்கம் எண்ணும்” (நற். 372)

மீன் கொழுப்பினால் சமைத்த எண்ணெயைக் கிளிஞ்சலில் ஊற்றிச் சிறிய விளக்கை ஏற்றித் தூங்குவர். அதேபோன்று மாலை நேரங்களிலும் மீன் கொழுப்பை உருக்கிய நெய்யினை வார்த்து விளக்கேற்றியுள்ளனர். வீடுகளில் மட்டுமின்றி இரவு நேரங்களில் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடிக்க இத்தகைய விளக்கைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். கடும் குளிரில் மீன்பிடிக்கும் பரதவர் தம் படகுகளில் விளக்கேற்றி இருப்பர். ஊர்மக்கள் அவ்விளக்கினை எண்ணுவர். இதன் மூலம் நம் சுற்றத்தார் கடலுக்குச் சென்று திரும்பிவிட்டனர் என்பதனை உறுதிசெய்துள்ளனர். இவ்வாறு கடலுக்குச் சென்று கரையை நோக்கி வரும் படகுகளுக்கு வழிகாட்டியாக் கடற்கரையிலும் மரக்கலங்களுக்குத் தெரியுமாறு விளக்கினை ஏற்றுவர். இவ்வாறு அன்றைய மீனவ மக்கள் இரவிலும் சென்று மீன்பிடித்துத் திரும்பினர் என்பதனை அறிய முடிகிறது (Subramanian, 2010).

பருவ நிலை அறிந்து தொழிலுக்குச் செல்லுதல்

கடலில் மிகுந்த மன வலிமையுடன் சென்று மீன்பிடிக்கும் மீனவர்கள் தொழில் புரிவதற்கான உரிய நேரத்தை கணித்த பின்னரே செல்வர். கடலில் மீன் பிடிப்பதற்குரிய நல்ல சமயத்தை அதாவது கடல்கொந்தளிப்பு, காற்று மாறியடித்தல் போன்ற நிலைகள் இல்லாத சமயத்தை எதிர்பார்த்து உரிய நேரம் வாய்த்ததும் கடலுக்குச் செல்லுவர்.

“தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள் மிகத் தொன்மையான காலத்திலேயே நீரியல், வானியல் நுட்பங்களை அறிந்திருந்தனர். இவர்கள் கடலின் நீரோட்டங்களையும், கடலில் மீன்கள் தரும் ஒலிகளையும், கடற்பறவைகளின் போக்கையும், கடல் நீரின் தட்பவெப்ப நிலைகளையும், விண்மீன்களின் நிலைகளையும் கொண்டு காற்று, புயல், மழை முதலியவைகளை முன் அறிந்தனர். இரவு நேரங்களில் விண்மீன்களின் இருப்பிடத்தையும், கரையோரப் பகுதிகளின் வெளிச்சங்களையும் கொண்டு கடலில் தாங்கள் இருக்கும் இடத்தையும், கடல் நீரின் ஆழத்தையும் கடலுக்கடியில் உள்ள பாறைகள், குன்றுகள் முதலியவைகளையும் மிகத் துல்லியமாக அறிந்து கலங்களைச் செலுத்தினர்” என்று தங்க. கந்தசாமி தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளது அறியமுடிகிறது. (தங்க. கந்தசாமி.-----122-)

கடலின் சீற்றத்தால் உருவாகும் புயல், காற்று வீசும் திசை, கடல்கொந்தளிப்பு முதலான பருவ நிலைகளைப் பரதவர் அறிந்திருந்தார்கள். காற்று வீசாமல், எவ்வித ஓசையுமின்றி கடல் அமைதியாக இருக்கும்போது பரதவர்கள் கடலுக்குத் தோணிகளை எடுத்துச் செல்ல மாட்டார்கள் என்ற செய்தியைப் பின்வரும் பாடலடியின் மூலம் காணலாம்.

“கடல்பாடு அவிந்து தோணி நீங்கி” (அகம்.50:1)

இப்படிக் கடல் அமைதியாக ஓசையின்றி இருக்கும்போதுதான் ‘சுழல்’ போன்றதொரு நிலை கடல்நீரில் காணப்படும். அதற்கு அஞ்சிப் பரதவர் மீன்பிடிக்கச் செல்லமாட்டார்கள்.

முடிவுரை

உலகின் பழம் பெரும் தொழில் முறைகளில் ஒன்று மீன்பிடித் தொழில். இத்தொழில் சங்க காலத்திலிருந்தே நெய்தல் சமூகத்தினரால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. அத்தொழில் முறையை அம்மக்கள எவ்வாறெல்லாம் தங்களின் மரபு அறிவால் பின்பற்றிச் செயல்பட்டனர் என நெய்தல் திணை மக்களின் தொழில் சார் அறிவுக் கூறுகள் அனைத்தையும் எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரை. பரதவர்கள் வலைவீசியும், எறிஉளி எறிந்தும் எவ்வாறு மீன்வேட்டையில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதையும், அன்றைய காலத்தில் இரவில் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடித் தொழிலை மேற்கொண்டமையும் இக்கட்டுரை வழி அறிய முடிகிறது. மீன்பிடிக்கருவிகளான வலை, பயிறு, தூண்டில் போன்றவற்றிள் தன்மை அறிந்து, அவற்றால் தொழில் புரிந்தவிதம் பற்றி ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளது.

References

- Kandasamy, M. (2009) Ulagil Kadal Vaniga Thuvakam, R Anaithinthiya Aaraichi Kalgam, Chennai, India
- Subramanian, S.V. (2010) Sanga Ilakiyathil Neithal Padalkal, Meyyapan Pathipagam, Chidambaram, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2020. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License